HŐ- ÉS ÁRAMLÁSTAN I. HŐTAN 2. RÉSZ BMEKORHA104

Dr. Veress Árpád, egyetemi docens 2019.02.04.

BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI ÉS JÁRMŰMÉRNÖKI KAR 32708-2/2017/INTFIN SZÁMÚ EMMI ÁLTAL TÁMOGATOTT TANANYAG **Tartalom**

- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés

CORVUS

A bemutatóban található forrásmegjelölés nélküli és a térben koncentrált paraméterű anyagrész "Dr. Sánta Imre: Hő- és Áramlástan II. (Hőtan), Előadásvázlat (2010), Budapest" című munkájából származik.

1. Brayton-körfolyamat

2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
3. Gőzök termodinamikája
4. Nedves levegő termodinamikája
5. Hőközlés

Tengelyteljesítményt leadó gázturbina

Brayton-körfolyamat kapcsolási rajza

Tengelyteljesítményt leadó gázturbina

Egytengelyes tengelyteljesítményt leadó gázturbinás hajtómű

forrás: Kurzke, J.: http://www.gasturb.de/ (2018. 04. 30.)

Tengelyteljesítményt leadó gázturbina

Lycoming T 53 légcsavaros gázturbinás sugárhajtómű

forrás: http://de.academic.ru/dic.nsf/dewiki/496826, 2018.04.30

Tengelyteljesítményt leadó gázturbina

Axiális kompresszor működése

forrás: https://en.wikipedia.org/wiki/Axial_compressor, 2018.04.30

Gázturbinás hajtóművek

p-v és *T-s* diagram

Gázturbinás hajtóművek

$$\eta_{t} = \frac{w_{h}}{q_{be}} = \frac{q_{be} - |q_{el}|}{q_{be}} = \frac{(i_{3} - i_{2}) - (i_{4} - i_{1})}{(i_{3} - i_{2})} = \frac{(i_{3} - i_{4}) - (i_{2} - i_{1})}{(i_{3} - i_{2})} = \frac{c_{p}(T_{3} - T_{2}) - c_{p}(T_{4} - T_{1})}{c_{p}(T_{3} - T_{2})} = 1 - \frac{T_{4} - T_{1}}{T_{3} - T_{2}} = 1 - \left(\frac{T_{1}}{T_{2}}\right) \frac{T_{4}/T_{1} - 1}{T_{3}/T_{2} - 1}$$

Gázturbinás hajtóművek

ahol: $\dot{i}_{4} - \dot{i}_{1} = q_{el}, \ \dot{i}_{3} - \dot{i}_{2} = q_{he}$ Termodinamika I. főtétele nyitott rendszerre alapján $\dot{i}_3 - \dot{i}_4 = \left| w_{t3.4} \right| = w_T$ turbinamunka, $\dot{i}_2 - \dot{i}_1 = \left| w_{t1,2} \right| = w_K$ kompresszormunka, mivel izentrópikus esetben: $q_{12} = q_{34} = 0$, [J/kg]és feltételezzük, hogy: $c_2^2/2 = c_1^2/2$, $c_3^2/2 = c_4^2/2$. $w_{h} = q_{be} - |q_{el}| = c_{p}(T_{3} - T_{2}) - c_{p}(T_{4} - T_{1}) = c_{p}(T_{3} - T_{4}) - c_{p}(T_{2} - T_{1})$ $W_{h} = W_{T} - W_{K} = c_{p} (T_{3} - T_{4}) - c_{p} (T_{2} - T_{1})$ a hasznos munka [J / kg] $\frac{T_3}{T_4} = \frac{T_2}{T_1} = \left(\frac{p_2}{p_1}\right)^{\frac{\kappa}{\kappa}} = \left(\pi_k\right)^{\frac{\kappa-1}{\kappa}} \text{ és } \frac{T_4}{T_1} = \frac{T_3}{T_2} \text{ adódik:}$ Bevezetve: $\eta_{t} = 1 - \frac{T_{4} - T_{1}}{T_{3} - T_{2}} = 1 - \left(\frac{T_{1}}{T_{2}}\right) \frac{T_{4}/T_{1} - 1}{T_{3}/T_{2} - 1} = 1 - \frac{1}{T_{2}/T_{1}} = 1 - \frac{1}{\left(p_{2}/p_{1}\right)^{\frac{\kappa-1}{\kappa}}} = 1 - \frac{1}{\left(\pi_{k}\right)^{\frac{\kappa-1}{\kappa}}} = 1$

a termikus hatásfok ideálisnak (súrlódás- v. veszteségmentesnek) feltételezett folyamatok esetén.

Gázturbinás hajtóművek

Gázturbinás sugárhajtómű

CFM56-5B gázturbina főbb szerkezeti elemei (A320, kb. 60 %ban: A318/A319/A320 /A321) (Photos courtesy of CFM International, a 50/50 joint company between Snecma (Safran group) and GE).

13

Gázturbinás sugárhajtóművek – hogyan működik a CFM56-7B **gázturbinás sugárhajtómű?** forrás: https://www.youtube.com/watch?v=KjYw0GdRpm0, 2018.04.30

Gázturbinás sugárhajtómű

repülési sebesség.

A turbina által leadott fajlagos munka: $p_2 = p_3$ $W_T = i_3 - i_{4*} = c_n (T_3 - T_{4*}) [J/kg]$ A kompresszor hajtásához szükséges fajlagos munka: $q_{\scriptscriptstyle be}$ ($W_{K} = i_{2} - i_{1} = c_{n}(T_{2} - T_{1}) [J/kg]$ A sugárhajtóműnél a turbina csak a kompresszort hajtja: $w_T = w_K \rightarrow c_p(T_3 - T_{4*}) = c_p(T_2 - T_1),$ 2 $(\widehat{}^{+})$ amiből a turbina utáni hőmérséklet T_4^* meghatározható. A nyomás és a hőmérséklet a Poisson egyenletből, a 4 pontban kialakuló sebesség az I. Főtételből határozható meg: $\frac{T_3}{T_{4^*}} = \left(\frac{p_3}{p_{4^*}}\right)^{\frac{\kappa-1}{\kappa}} \rightarrow p_{4^*} = \dots \qquad \frac{T_{4^*}}{T_4} = \left(\frac{p_{4^*}}{p_4}\right)^{\frac{\kappa-1}{\kappa}} \rightarrow T_4 = \dots$ $c_p T_{4^*} = c_p T_4 + \frac{w_4^2}{2} \rightarrow w_4 = \dots \qquad \text{Feltételek: } w_4^* \approx 0, \text{ vagy legalábbis elhanyagolható}$ $w_4 - \text{hez képest és id. adiabatikus az áramlás.}$ A hajtómű tolóereje az impulzustétel segítségével teljes expanzió esetén: $F_t = m(w_a - v) [N]$ Ahol \dot{m} a w_4 sebességgel a hajtóműből kiáramló gáz tömegárama és v a

15

Hőcserélős gázturbina

Két tengelyes tengelyteljesítményt leadó hőcserélős gázturbinás hajtómű

forrás: Kurzke, J.: http://www.gasturb.de/ (2018. 04. 30.)

Hőcserélős gázturbina

Hőcserélős gázturbina

- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés

Összehasonlítás azonos nyomáshatárok között Brayton- és Diesel-körfolyamatok összehasonlítása

 $q_{be,Brayton} = q_{be,Diesel}$

$$W_{h,B} > W_{h,D}$$

$$\eta_{t,B} = \frac{w_{h,B}}{q_{be,B}} > \eta_{t,D} = \frac{w_{h,D}}{q_{be,D}}$$

Összehasonlítás azonos nyomáshatárok között

Diesel- és Sabatier-körfolyamatok összehasonlítása

Összehasonlítás azonos nyomáshatárok között Sabatier- és Otto-körfolyamatok összehasonlítása

Összehasonlítás azonos nyomáshatárok között Otto- és Carnot-körfolyamatok összehasonlítása

$$\begin{split} \eta_{t,O} &= 1 - \frac{1}{\varepsilon^{\kappa - 1}} = 1 - \frac{T_{1O}}{T_{2O}} \\ \eta_{t,C} &= 1 - \frac{T_{2C}}{T_{1C}} \\ \frac{T_{2C}}{T_{1C}} > \frac{T_{1O}}{T_{2O}} \rightarrow \eta_{t,O} > \eta_{t,O} \end{split}$$

Tehát, a körfolyamatok termikus hatásfok szerinti sorrendje azonos nyomáshatárok között a következő: Brayton-, Diesel-, Sabatier-, Ottoés Carnot-körfolyamat.

2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása

3. Gőzök termodinamikája

- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés

Fontosabb szakkifejezések és definíciók

- 1. Gőz
- 2. Párolgás
- 3. Forrás
- 4. Kondenzáció
- 5. Szublimáció
- 6. Deszublimáció
- 7. Folyadék
- 8. Telített folyadék
- 9. Nedves gőz
- 10. Száraz telített gőz
- 11. Túlhevített gőz
- 12. Gőz vagy gáz?

Termodinamikai definíciójában а gőz alatt azt a gázfázisú közeget értjük, amely még nem viselkedik ideális gázként, mert hőmérséklete relatív közel van a forráspontjához vagy kritikus állapotához. Ettől a hőmérséklettől távolodva ez a közeg egyre inkább az ideális gáz tulajdonságait veszi fel, és innentől kezdve már gáznak nevezik. Ha a gáz hőmérséklete a kritikus hőmérséklet alatt van, azt gőznek nevezhetjük.

p-v-T állapottér

Fajlagos gőztartalom:
$$x = \frac{m_{száraz_telített_göz}}{m_{telített_folyadék} + m_{száraz_telített_göz}} = \frac{m''}{m'+m''}$$

Gőzök belső energiája: $u = i - pv$
Gőzök tömege: $m = \frac{V}{v}$
Nedves telített gőz térfogata: $V = V'+V'' \rightarrow mv = m'v'+m''v''$
Nedves telített gőz fajtérfogata: $v = (1-x)v'+xv'' \leftarrow v = \frac{m'}{m}v'+\frac{m''}{m}v''$
Nedves telített gőz entalpiája: $i = i'+x(v''-v')$
Nedves telített gőz entalpiája: $i = i'+x(i''-i')$
Nedves telített gőz entrópiája: $s = s'+x(s''-s')$

Vízgőz T-s diagramja (állandó görbék menete)

Ideális gázoknál tanultak alapján: p=áll. (mérésekből) $ds = \frac{\partial q}{T} \rightarrow$ $\frac{dT}{ds} = \frac{TdT}{\delta q} = \frac{TdT}{c_p dT} = \frac{T}{c_p}$ $c_{p} > 0$ Általában: A két határgörbe között: $c_p = \infty$ v=áll. (hasonlóan): $\frac{dT}{ds} = \frac{T}{c_v}$ A görbék törést szenvednek a

határvonalakon, mert ugrás van a fajhőben. A diagram területei ugyanúgy értelmezettek, mint ideális gázok esetén.

30

Vízgőz i-s diagramja (állandó görbék menete)

A két határgörbe között (p=áll.):

$$di = c_p dT, \quad \delta q = c_p dT = di$$
$$ds = \frac{\delta q}{T} \rightarrow \delta q = T ds \longrightarrow$$
$$\left(\frac{di}{ds}\right)_{p=\acute{a}ll.} = T \leftarrow di = T ds \longleftarrow$$

A határgörbék között az állandó nyomású és hőmérsékletű görbék egyenesek. A diagram területei nem értelmezettek.

A gőztermeléshez felhasznált hőmennyiség és felosztása

 $q_{4,1} = i_1 - i_4$ $q_{4,1'} = i_{1'} - i_4$ $q_{1'',1'} = r = i_{1''} - i_{1'} \quad [J / kg]$

r: párolgáshő, az a hőmennyiség, amely egy kilogramm telített folyadék száraz telített gőzzé alakításához szükséges állandó nyomáson (és állandó hőmérsékleten)

 $q_{1",1} = i_1 - i_{1"}$

A párolgáshő és összetevői

 $q_{1",1'} = r = i_{1"} - i_{1'} = i'' - i'$ [*J* / *kg*] másrészt $q_{1",1'} = r = T(s'' - s')$, mivel a hőmérséklet állandó.

$$r = i'' - i' = u'' + pv'' - (u' + pv') \rightarrow r = i'' - i' = u'' - u' + pv'' - pv'$$

$$\rho: \text{Belső párolgás hő} >> \psi: \text{Külső párolgáshő} \leftarrow \rho \qquad \psi$$

A belső párolgáshő ahhoz szükséges, hogy a molekulák ki tudjanak lépni a folyadékból. Ez a párolgáshő hányad a belső potenciális energia megváltozására, vagyis a szétkapcsolódási munkára fordítódik. A külső párolgáshő a kilépett gőz expanziómunkája.

A párolgáshő meghatározása a tenziógörbe és a termikus állapotjelzők ismeretében (Clausius-Clapeyron egyenlet)

dp

a tenziógörbe iránytangense

A vízgőz tenziógörbéje

Gőzök állapotváltozásai – izobár folyamat

Gőzök állapotváltozásai – izochor folyamat

$$v_{2} = v_{1} \qquad U_{2} - U_{1} = Q_{12} + W_{12} \qquad i_{2}^{*} - i_{1}^{*} = q_{12} + w_{t,12} \qquad Q_{12} = m(u_{2} - u_{1})$$

$$u_{2} - u_{1} = i_{2} - i_{1} - v(p_{2} - p_{1}) \qquad \dot{m}w_{t,12} = \dot{m}(i_{2}^{*} - i_{1}^{*}) - Q_{12} = \dot{m}((c_{2}^{2} - c_{1}^{2})/2 + (c_{2}^{2} - c_{1}^{2})/2) + (c_{2}^{2} - c_{1}^{2})/2 = \dot{m}((c_{2}^{2} - c_{1}^{2})/2) + (c_{2}^{2} - c_{1}^{2})/2 = \dot{m}(v_{12} - v_{12}) = \dot{m}(v_{12} - v_{12}) = \dot{m}(v_{12} - v_{12}) + (c_{2}^{2} - c_{1}^{2})/2 = \dot{m}(v_{12} - v_{12}) = \dot{m}$$

Gőzök állapotváltozásai – izoterm folyamat

 $T_{2} = T_{1} \qquad U_{2} - U_{1} = Q_{12} + W_{12} \qquad \dot{i}_{2}^{*} - \dot{i}_{1}^{*} = q_{12} + w_{t,12} \qquad Q_{12} = T\left(S_{2} - S_{1}\right)$ $u_{2} - u_{1} = \dot{i}_{2} - \dot{i}_{1} - \left(p_{2}v_{2} - p_{1}v_{1}\right) \qquad W_{12} = m\left(u_{1} - u_{2}\right) - Q_{12}$ $\dot{m}w_{t,12} = \dot{m}\left(\dot{i}_{2}^{*} - \dot{i}_{1}^{*}\right) - \dot{Q}_{12} = \dot{m}\left[\left(\dot{i}_{2} - \dot{i}_{1}\right) + \left(c_{2}^{2} - c_{1}^{2}\right)/2 - q_{12}\right]$ 38

Gőzök állapotváltozásai – adiabatikus folyamat

Rankine-Clausius gőzkörfolyamat

Rankine-Clausius aőzkörfolvamat

Rankine-Clausius gőzkörfolyamat

Rankine-Clausius gőzkörfolyamat

Rankine-Clausius gőzkörfolyamat a járműiparban

"BMW Study on Rankine Cycle for Waste Heat Recovery Shows Potential Additional 10% Power Output at Highway Speeds"

forrás: http://www.greencarcongress.c om/2009/05/bmw-rankine-20090503.html, 2018.04.30.

Rankine-Clausius gőzkörfolyamat a járműiparban

"Honda's New Steam-Powered Hybrid Engine (2008)"

forrás: http://www.greencarcongress.com/2008/02/honda-researchi.html, 2018.04.30

1. Brayton-körfolyamat

- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés

A nedves levegő – definíció és tulajdonságok

- A nedves levegő egy gáz-gőz keverék.
- A levegőben lévő vízgőz kondenzálódhat, ráadásul fajhője széles határok között változik.
- Ugyancsak gáz-gőz keverék a belsőégésű motorokban alkalmazott üzemanyag-levegő keverék is.

A nedves levegő tulajdonságai – általános feltételezések

- A levegő ideális gáz, nem kondenzálódik.
- A vízgőz ideális gáz, de képes kondenzálódni.
- A lekondenzálódott vízgőz (víz) nem oldja észrevehető mértékben a levegőt.

A nedves levegő alapállapotai

- Szokványos esetben a levegőben lévő vízgőz parciális nyomása kisebb mint a vízgőz-levegő keverék hőmérsékletéhez tartozó telítési nyomás (telítetlen nedves levegő).
- A levegőben lévő vízgőz parciális nyomása egyenlő a vízgőz-levegő keverék hőmérsékletéhez tartozó telítési nyomással (telített nedves levegő).
- A levegőben lévő vízgőz parciális nyomása nagyobb a vízgőz-levegő keverék hőmérsékletéhez tartozó telítési nyomásnál (túltelített nedves levegő). Instabil állapot, ami a vízgőz egy részének kondenzálódásával gyorsan átmegy a stabil állapotba (telített nedves levegő).

A nedves levegőben lévő vízgőz p-v diagramja

Dalton törvénye: $p_{nl} = p_{szl} + p_{göz}$

Harmatponti hőmérséklet: t_h

Telítési gőznyomás: $p_s^{(t_h)} = p_g$

A túlhevített gőz tartományból a száraz telített gőz állapot T=áll.-n nedvességbevitellel és p=áll.-n hőm. csökkentéssel érhető el (ekkor válik a nl. telítetté).

A nedves levegő állapotjelzői

A nedves levegő állapotjelzői

ebből, a telítési parciális gőznyomás: $p_s^{(t)} = p_{nl} \frac{x_s}{0,622 + x_s}$

A nedves levegő entalpiája 1 kg száraz levegőre vonatkoztatva: $i_{1+x} = i_{szl} + xi_g$ Az entalpia zéruspontja 0°C-on értendő.

<u>Amennyiben $x \le x_s$ és t>0</u>: $i_{1+x} = c_{pszl}t + x(r_0 + c_{pg}t)$, ahol $c_{pszl}=1,005$ kJ/(kgK) a száraz levegő izobar fajhője, t a nedves levegő hőmérséklete [°C]; $r_o=2500$ kJ/kg a 0 °C-hoz tartozó párolgáshő és $c_{pg}=1,96$ kJ/(kgK) a gőz izobar fajhője.

<u>Amennyiben $x > x_{\underline{s}}$ és t > 0</u>: $i_{1+x} = c_{pszl}t + x_s(r_0 + c_{pg}t) + (x - x_s)c_{viz}t$, ahol c_{viz} =4,189 kJ/(kgK) a víz fajhője.

<u>Amennyiben $x > x_s$ és t<0</u>: $i_{1+x} = c_{pszl}t + x_s(r_0 + c_{pg}t) + (x - x_s)(c_jt - L_0)$, ahol $L_0 = 19,1$ kJ/kg a jég olvadáshője 0°C-on és $c_j = 0.119$ kJ/(kgK) a jég fajhője.

A nedves levegő Mollier féle *i-x* diagramja

A nedves levegő Mollier féle i-x diagramja

54

forrás: http://ottp.fme.vutbr.cz/vyuka/thermomechanics/ix.htm, 2018.04.30

A nedves levegő állandó nyomású fűtése, hűtése, szárítása és szárítás nedves levegővel

- 1. Brayton-körfolyamat
- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés: Hővezetés Hőátadás

– Hőátbocsátás

Hősugárzás

Szilárd testekben: hővezetés; folyadékokban és gázokban: hővezetés, hőátadás és hősugárzás

Fémekben és más vezetőkben: kristályrácsok rezgésével és szabad elektronok segítségével terjed a hő. Nemfémes anyagokban a kristályrácsok rezgésével.

Folyadékoknál és gázoknál a hővezetés csak lamináris áramlás során valósul meg. Gázoknál a hőenergia hordozói a kaotikus mozgást végző molekulák, folyadékok esetében a rendezetlen rezgőmozgása.

Fourier féle hipotézis:

Elemi hőmennyiség: $dQ = -\lambda \ gradt \ dA \ d\tau$

Hőáram-sűrűség vektor: $\overline{\dot{q}} = -\lambda \ gradt = -\vec{n}_0 \lambda \frac{dt}{dn}$

 $\lambda [W/m/K]$

Néhány anyag hővezetési tényezője (λ) atmoszférikus (környezeti) nyomáson		
Anyag	Hőmérséklet (°C)	λ [W/(mK)]
acél	25	16
alumínium	25	205
levegő	25	0.0262
hidrogén	25	0.168
jég	0	2.18
motorolaj	25	0.15
üveg (ablak)	25	0.96
papír	25	0.05
poliészter	25	0.05
szilikon olaj	25	0.1
vákuum	25	~ 0
víz	25	0.606

forrás: https://www.engineeringtoolbox.com/thermal-conductivity-d_429.html, 2018.04.30

A hővezetés általános differenciál egyenlete

Ζ

Egyszerűsítő feltételek:

- 1. A test homogén és izotróp
- 2. Fizikai paraméterei állandók
- 3. Elhanyagolható a hőmérsékletváltozás okozta térfogatváltozás
- 4. A belső hőforrások eloszlása egyenletes

$$\begin{array}{c} dQ_1 + dQ_2 = dU \\ \uparrow & \uparrow \\ \text{vezetéssel} & \uparrow \\ \text{érkező-elmenő} & \text{eredő} \\ & \text{belső} \\ \text{hőforrásból} \end{array}$$

$$dQ_{z+dz} \qquad dQ_{x}$$

$$dQ_{y} \qquad dQ_{y+dy}$$

$$dz \qquad dz \qquad dx$$

$$dQ_{x+dx} \qquad dQ_{z} \qquad y$$

A hővezetés általános differenciál egyenlete

$$dQ_{1} + dQ_{2} = dU \qquad x \text{ irányban:} \qquad dQ_{1x} = dQ_{x} - dQ_{x+dx}$$

$$dQ_{x} = \dot{q}_{x} dy \ dz \ d\tau, \qquad dQ_{x+dx} = \dot{q}_{x+dx} dy \ dz \ d\tau$$

$$dQ_{1x} = (\dot{q}_{x} - \dot{q}_{x+dx}) dy \ dz \ d\tau, \quad \text{amelyben}$$

$$\dot{q}_{x+dx} = \dot{q}_{x} + \frac{\partial \dot{q}_{x}}{\partial x} dx + \frac{1}{2!} \frac{\partial^{2} \dot{q}_{x}}{\partial x^{2}} dx^{2} + \dots$$

a másodrendűen kicsiny tagok elhanyagolásával:

 $dQ_{1x} = -\frac{\partial \dot{q}_x}{\partial x} dx dy \ dz \ d\tau, \quad y \text{ és } z \text{ irányokban hasonlóan eljárva:}$ $dQ_1 = -\left(\frac{\partial \dot{q}_x}{\partial x} + \frac{\partial \dot{q}_y}{\partial y} + \frac{\partial \dot{q}_z}{\partial z}\right) dx dy \ dz \ d\tau, \qquad 62$

A hővezetés általános differenciál egyenlete

$$dQ_{1} = -\left(\frac{\partial \dot{q}_{x}}{\partial x} + \frac{\partial \dot{q}_{y}}{\partial y} + \frac{\partial \dot{q}_{z}}{\partial z}\right) dxdy \ dz \ d\tau,$$

a belső hőforrásra felírható: $dQ_2 = \dot{q}_v dV \ d\tau$,

a test belső energiájának megváltozása: $dU = c_v \frac{\partial t}{\partial \tau} d\tau dm$,

majd
$$dQ_1 + dQ_2 = dU$$
 alapján: $c_v \rho \frac{\partial t}{\partial \tau} = -\left(\frac{\partial \dot{q}_x}{\partial x} + \frac{\partial \dot{q}_y}{\partial y} + \frac{\partial \dot{q}_z}{\partial z}\right) + \dot{q}_v$

$$c_v \rho \frac{\partial t}{\partial \tau} = -div \dot{\vec{q}} + \dot{q}_v$$
 Fourier törvénye alapján: $\dot{\vec{q}} = -\lambda \ gradt$

 $\sum_{\nu \nu} c_{\nu} \rho \frac{\partial t}{\partial \tau} = div \left(\lambda \ gradt \right) + \dot{q}_{\nu}, \quad \frac{\partial t}{\partial \tau} = \frac{\lambda}{c_{\nu} \rho} div \left(gradt \right) + \frac{\dot{q}_{\nu}}{c_{\nu} \rho}$

A hővezetés általános differenciál egyenlete

$$\frac{\partial t}{\partial \tau} = \frac{\lambda}{c_v \rho} div(gradt) + \frac{\dot{q}_v}{c_v \rho} \rightarrow \qquad \left| \frac{\partial t}{\partial \tau} = a \nabla^2 t + \frac{\dot{q}_v}{c_v \rho} \right|,$$

amely a hővezetés általános differenciálegyenlete és amelyben

$$a = \frac{\lambda}{c_v \rho} \left[\frac{m^2}{s} \right]$$
 a hőmérsékletvezetési tényező.

Descartes (Cartesian) féle koordináta rendszerben: $\Delta = \nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$

Hengerkoordináta rendszer esetén:

$$\Delta = \nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2}{\partial \varphi^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$$

A hővezetés általános differenciál egyenletéből származtatott egyenletek

A hővezetés általános differenciálegyenlete: $\frac{\partial t}{\partial \tau} = a \nabla^2 t + \frac{\dot{q}_v}{c_v \rho}$

A hővezetés általános differenciálegyenletéből származtatott egyenletek:

$$\frac{\partial t}{\partial \tau} = a \nabla^2 t$$

Laplace egyenlet: $0 = \nabla^2 t \rightarrow 0 = \frac{\partial^2 t}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 t}{\partial v^2} + \frac{\partial^2 t}{\partial z^2}$

Poisson egyenlet:

$$0 = a \nabla^2 t + \frac{\dot{q}_v}{c_v \rho} \rightarrow 0 = \nabla^2 t + \frac{\dot{q}_v}{\lambda}$$

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása

A parciális differenciálegyenlet megoldásához (keressük: $t=f(x,y,z,\tau)$) egyértelműségi feltételeket kell megadni:

1. Geometria,

- 3. Kezdeti feltételek,
- 2. Anyagtulajdonságok (közeg, test), 4. Peremfeltételek.

1. Geometria

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása

2. Anyag- és közegtulajdonságok

pl.: c_p , c_v , κ , R, λ , α , μ , stb.

3. Kezdeti feltételek:

$$\tau = 0, \quad t = f(x, y, z)$$

- 4. Peremfeltételek:
- 4.1 elsőfajú (Dirichlet): $t = f(x, y, z, \tau)$ konkrét érték 4.2 másodfajú (Neumann): $\vec{q} = f(x, y, z, \tau)$ hőáramsűrűség-eloszlás 4.3 harmadfajú

(Newtoni) feltétel :
$$\dot{q} = \alpha (t_w - t_\infty)$$
 környezet hőmérséklete és a hőátadás törvényszerűsége

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása

környezet hőmérséklete és 4.3 harmadfajú (Newtoni) feltétel: $\dot{q} = \alpha (t_w - t_\infty)$ a hőátadás törvény-szerűsége (leggyakoribb) Az energia-megmaradás miatt: $\dot{q}_{testre_\acute{erkező}} = \dot{q}_{testbe_távozó} \rightarrow$ $t_w = f\left(\alpha, \lambda, t_{\infty}, \frac{dt}{dn}\Big|_w\right)$ — Lineáris kapcsolat a fali hőmérséklet és hőmérséklet-gradiens között 4.4 negyedfajú (ideális kontakt kapcsolat, az érintkező felületek hőmérséklete azonos, a valóságban a felület-érdesség miatt nem így van): $q_{1_testbőe_\acute{erkező}} = q_{2_testbe_távozó} \rightarrow$ $\rightarrow -\lambda_1 \left(\frac{dt_1}{dn}\right)_{...} = -\lambda_2 \left(\frac{dt_2}{dn}\right) \qquad \text{hővezetés} \qquad \text{hővezetés}$

68

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

A hővezetés általános differenciálegyenlete: $\frac{\partial t}{\partial \tau} = a \nabla^2 t + \frac{\dot{q}}{c_v \rho} \quad \nabla^2 t = 0$

1. Sík fal állandósult, egydimenziós hővezetése:

$$\nabla^{2}t = 0 \rightarrow \frac{d^{2}t}{dx^{2}} = 0 \rightarrow \int \rightarrow \frac{dt}{dx} = C_{1} \rightarrow \int \rightarrow \\ \rightarrow t = C_{1}x + C_{2}$$
Peremfeltételek:
 $x = 0$ esetén $t = t_{w1} \rightarrow C_{2} = t_{w1}$
 t_{w2}
 $x = \delta$ esetén $t = t_{w2} \rightarrow C_{1} = -\frac{t_{w1} - t_{w2}}{\delta}$
 x Ekkor a hőmérséklet eloszlás: $t = t_{w1} - \frac{t_{w1} - t_{w2}}{\delta} x_{69}$

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

A hőmérséklet eloszlás: $t = t_{w1} - \frac{t_{w1} - t_{w2}}{\delta}x$

A hőáram sűrűség és hőmennyiség a Fourier hipotézis alapján a következőképpen számolható:

$$\dot{q} = -\lambda \ gradt = -\lambda \frac{dt}{dx} = \frac{\lambda}{\delta} (t_{w1} - t_{w2}), \quad Q = \frac{\lambda}{\delta} (t_{w1} - t_{w2}) A \tau [J]$$

S

2. Többrétegű síkfal hővezetése:

$$\dot{q} = \frac{\lambda_1}{\delta_1} (t_{w1} - t_{w2}), \ \dot{q} = \frac{\lambda_2}{\delta_2} (t_{w2} - t_{w3}), \\ \dots, \qquad \dot{q} = \frac{\lambda_n}{\delta_n} (t_{wn} - t_{wn+1}) \\ \dot{q} = \frac{t_{w1} - t_{wn+1}}{\sum_{i=1}^n \frac{\delta_i}{\lambda_i}}$$

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

3. Hengeres fal állandósult egydimenziós (sugár-menti), belső hőforrás nélküli hővezetése

Hengerkoordináták esetén (volt): $\Delta = \nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2}{\partial \sigma^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$ $\nabla^2 t = 0$ $\frac{\partial^{2}t}{\partial r^{2}} + \frac{1}{r}\frac{\partial t}{\partial r} + \frac{1}{r^{2}}\frac{\partial^{2}t}{\partial \varphi^{2}} + \frac{\partial^{2}t}{\partial z^{2}} = 0$ Kiinduló feltétel: $\frac{\partial t}{\partial \varphi} = 0, \quad \frac{\partial t}{\partial z} = 0,$ ezért: $\frac{d^2t}{dr^2} + \frac{1}{r}\frac{dt}{dr} = 0$

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

$$\frac{d^{2}t}{dr^{2}} + \frac{1}{r}\frac{dt}{dr} = 0 \quad \text{Peremfeltételek:}$$

$$r = r_{1} \operatorname{esetén} t = t_{w1}, r = r_{2} \operatorname{esetén} t = t_{w2}$$

$$! u = \frac{dt}{dr}, \operatorname{ekkor} \frac{d^{2}t}{dr^{2}} = \frac{du}{dr} \operatorname{\acute{es}} \frac{1}{r}\frac{dt}{dr} = \frac{u}{r}$$

$$\frac{du}{dr} + \frac{u}{r} = 0 \rightarrow \frac{du}{u} = -\frac{dr}{r} \rightarrow \int \rightarrow$$

$$ln u + ln r = ln C_{1} \rightarrow ur = C_{1} \rightarrow u = \frac{C_{1}}{r}$$

$$\operatorname{vagyis:} \frac{dt}{dr} = \frac{C_{1}}{r} \rightarrow dt = \frac{C_{1}}{r} dr \text{ integrálva}$$

$$t = C_{1} ln r + C_{2}$$
A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

Volt peremfeltételek: $r = r_1$ esetén $t = t_{w1}$, $r = r_2$ esetén $t = t_{w2}$

$$t = C_1 \ln r + C_2 \longrightarrow t_{w1} = C_1 \ln r_1 + C_2 \text{ és } t_{w2} = C_1 \ln r_2 + C_2$$

A két egyenletből kifejezhető a két ismeretlen:

$$C_{1} = \frac{t_{w1} - t_{w2}}{ln \frac{r_{1}}{r_{2}}}, \quad C_{2} = t_{w1} - (t_{w1} - t_{w2}) \frac{ln r_{1}}{ln \frac{r_{1}}{r_{2}}} \rightarrow t = C_{1} \ln r + C_{2}$$

$$Adódik: \quad t = t_{w1} - (t_{w1} - t_{w2}) \frac{ln \frac{r}{r_{1}}}{ln \frac{r_{2}}{r_{1}}} \quad vagy: \quad t = t_{w1} - (t_{w1} - t_{w2}) \frac{ln \frac{D}{D_{1}}}{ln \frac{D_{2}}{D_{1}}}$$

$$a hőmérséklet eloszlásra a sugár mentén.$$

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

Az időegység alatt átáramlott hőmennyiség a következő (a hőáramsűrűség a sugár mentén változó felület miatt nem értelmezhető):

$$\dot{Q} = -\lambda \frac{dt}{dr} A, \left\{ A = 2\pi r l, t = t_{w1} - (t_{w1} - t_{w2}) \frac{ln \frac{r}{r_1}}{ln \frac{r_2}{r_1}}, \frac{dt}{dr} = \frac{C_1}{r} = \frac{t_{w1} - t_{w2}}{r \ln \frac{r_1}{r_2}} \right\}$$

$$\dot{Q} = -2r\pi d\lambda \frac{t_{w1} - t_{w2}}{r \ln \frac{r_1}{r_2}} = 2\pi d\lambda \frac{t_{w1} - t_{w2}}{ln \frac{r_2}{r_1}} = 2\pi d\lambda \frac{t_{w1} - t_{w2}}{ln \frac{D_2}{D_1}} = 2\pi d\lambda \frac{t_{w1} - t_{w2}}{ln \frac{D_2}{D_1}}$$
Alakítsuk át ezt az egyenletet:
$$\dot{Q} = \frac{2\pi l(r_2 - r_1)\lambda}{(r_2 - r_1)} \frac{t_{w1} - t_{w2}}{ln \frac{r_2}{r_1}} = \frac{\lambda}{\delta} \frac{2\pi l(r_2 - r_1)}{ln \frac{r_2}{r_1}} (t_{w1} - t_{w2})$$

A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása – állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés

$$\dot{Q} = \frac{\lambda}{\delta} \frac{2\pi l(r_2 - r_1)}{\ln \frac{r_2}{r_1}} (t_{w1} - t_{w2}) = \frac{\lambda}{\delta} \frac{2\pi l(r_2 - r_1)}{\ln \frac{2\pi r_2 l}{2\pi r_1 l}} (t_{w1} - t_{w2}) =$$

$$= \frac{\lambda}{\delta} \frac{A_2 - A_1}{\ln \frac{A_2}{A_1}} (t_{w1} - t_{w2}) \qquad ! \quad A_{ekv} = \frac{A_2 - A_1}{\ln \frac{A_2}{A_1}},$$

$$\dot{Q} = \frac{\lambda}{\delta} A_{ekv} \left(t_{w1} - t_{w2} \right)$$

75

- A hővezetés általános differenciál egyenletének megoldása állandósult, belső hőforrás nélküli egydimenziós hővezetés
- 4. Többrétegű hengeres fal állandósult egydimenziós (sugár-menti), belső hőforrás nélküli hővezetése:

$$\dot{Q} = 2\pi l \lambda_1 \frac{t_{w1} - t_{w2}}{ln \frac{r_2}{r_1}}, \quad \dot{Q} = 2\pi l \lambda_2 \frac{t_{w2} - t_{w3}}{ln \frac{r_3}{r_2}}$$
....,
$$\dot{Q} = 2\pi l \lambda_n \frac{t_{wn} - t_{wn+1}}{ln \frac{r_{n+1}}{r_n}}$$

$$\dot{Q} = 2\pi l \frac{t_{w1} - t_{wn+1}}{\sum_{i=1}^{n} \frac{1}{\lambda_i} ln \frac{r_{i+1}}{r_i}}$$

- 1. Brayton-körfolyamat
- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés: Hővezetés Hőátadás

- Hőátbocsátás

Hősugárzás

Lamináris és turbulens határréteg kialakulása és fontosabb jellemzői

3 Lamináris alapréteg

Termikus határréteg kialakulása és fontosabb jellemzői

A hidraulikus és termikus határrétek vastagsága általában nem egyenlő, közöttük a Prandtl szám teremti meg a kapcsolatot; Pr = v/a, amely a viszkózus és a termikus diffúzió arányát fejezi ki. $a = \lambda/c_v \rho$ a hőmérsékletvezetési tényező, v a kinematikai viszkozitás. Jelen esetben: $Pr > 1(\delta_h > \delta_t)$

A hőátadás kialakulásának folyamatai

A hőátadás során a hőt az áramlás (gáz vagy folyadék) szállítja és vezeti (illetve adja át a szilárd halmazállapotú anyagnak). A hő "szállításában" tehát maga az áramló közeg (konvekció) is részt vesz. A hőközlést mindig hővezetés kíséri.

A hőátadás szempontjából szabad (a melegedés v. leülés miatti sűrűség különbség indukálta) és kényszer (mesterséges, pl. szivattyú) konvekció (áramlás) különböztethető meg.

Turbulens áramlásban (*f(Re)*) jobb a hőátadás az intenzív, gomolygó (keveredő) jelleg miatt a laminárishoz képest.

Lamináris áramlásban és a turbulens határréteg lamináris alaprétegében a hő-átszármaztatás főként vezetéssel valósul meg.

A hidraulikus és termikus határrétek vastagsága általában nem egyenlő, közöttük a Prandtl szám teremti meg a kapcsolatot; Pr = v/a, amely a viszkózus és a termikus diffúzió arányát fejezi ki. $a = \lambda/c_v \rho$ a hőmérsékletvezetési tényező, v a kinematikai viszkozitás.

A hőátadás kiszámításának módja

A hőátadással átszármaztatott hőmennyiséget állandósult esetben a Newton-Riemann egyenlettel számíthatjuk:

$$\dot{q} = \alpha (t_w - t_f), \qquad \dot{Q} = \alpha A (t_w - t_f), \qquad \alpha [W / m^2 / K]$$

ahol α - hőátadási tényező; A – hőátadási felület; t_w – a fal felületének hőmérséklete; t_f – a folyadék hőmérséklete. A hőátadási tényező sok jellemző függvénye

$$\alpha = f(w, \lambda, \mu, \rho, c_p, t_f, t_w, \Phi, l_1, l_2...)$$

itt w-sebesség, λ -hővezetési tényező, μ - dinamikai viszkozitás ρ - sűrűség , c_p - fajhő, t_f - a folyadék-, t_w - a falfelület hőmérséklete, Φ - alak, l - méretek

A hőátadási tényező meghatározása számítással nem vagy csak igen egyszerű esetekben, idealizálva lehetséges.

A gyakorlatban meghatározása mérés útján történik úgy, hogy az egyedi mérési eredményeket általánosított formában a hasonlóság elméletet felhasználva feldolgozzák. Az így feldolgozott eredmények az eredetihez hasonló formában lejátszódó jelenségekre érvényesek.

A hasonlóságelmélet alapjai

- <u>Célja:</u> Egyedi mérések vagy számítások alapján általánosított összefüggések kialakítása. (Kisminta modellek.)
 - A műszaki berendezésekben lejátszódó folyamatok tanulmányozása modellek segítségével. <u>Itt + a hőátadási tényező meghatározása.</u>

Modell → labor mérések → ∨izsgált jelenséget befolyásoló méretek, anyagjellemzők és mennyiségek ki∨álasztása → ezekből mértékegység nélküli "számok" ún. <u>"hasonlóság számok</u>" képzése

Hasonló folyamatok, jelenségek:

Geometriailag hasonló rendszerben lejátszódó jelenségek, amennyiben

- az egymásnak megfelelő pontokban,
- az egymásnak megfelelő időpillanatokban az egynevű mennyiségek viszonya állandó.

Csak azonos természetű, azonos alakú és fizikai tartalmú analitikai összefüggéssel leírható folyamatok hasonlóak.

A Nusselt szám levezetése a hasonlóságelmélet alapján

Hasonló rendszerek az egymásnak megfelelő pontokkal

A Nusselt szám levezetése a hasonlóságelmélet alapján

Fejezzük ki a II. rendszer paramétereit az I-vel:

$$\alpha = -\frac{C_{\lambda}}{C_{\alpha}C_{l}}\frac{\lambda}{\Delta t} \left(\frac{dt}{dn}\right)_{w}. \quad \text{Ekkor} \quad \frac{C_{\lambda}}{C_{\alpha}C_{l}} = 1 \quad \text{mivel} \quad \alpha = -\frac{\lambda}{\Delta t} \left(\frac{dt}{dn}\right)_{w}.$$

Helyettesítsük vissza a hasonlósági állandók kifejezéseit:

$$\frac{C_{\lambda}}{C_{\alpha}C_{l}} = \frac{\lambda' \alpha l}{\lambda \alpha' l'} = 1 \rightarrow \frac{\alpha l}{\lambda} = \frac{\alpha' l'}{\lambda'} = \acute{a}ll. = Nu \quad \text{ a Nusselt szám,}$$

amely a szilárd test felülete és a folyadék közötti hőátadási folyamatok hasonlóságának a feltétele.

További hasonlósági számok

Reynolds-szám a tehetetlenségi és viszkózus erők viszonyát jellemző szám: (c-sebesség, d- jellemző lineáris méret, v- $Re = \frac{cd}{cd}$

kinematikai viszkozitás)

Prandtl-szám a hidrodinamikai és termikus határrétegek vastagságának viszonyát fejezi ki (olajok (rossz hővezető): Pr>1, gázok Pr≈1, folyékony fémek: Pr<1):

 ν

(a hőmérsékletvezetési tényező: $a = \lambda/c_{y}\rho$, v a kinematikai viszkozitás)

Grashoff-féle szám a folyadékban sűrűségkülönbség miatt ébredő felhajtó erő és a molekuláris súrlódás viszonyát jellemzi:

 $Gr = \frac{\beta g l^3 \Delta t}{v^2}$ (β - térfogati hőtágulási arány (1/t [1/K]), g-nehézségi gyorsulás, /- jellemző lineáris méret, Δt - a szabad konvekciót előidéző hőmérsékletkülönbség)

A hasonlósági számok közötti kapcsolat (cél a hőátadási tényező meghatározása):

A Nusselt-számot leggyakrabban az előbbi hasonlósági kritériumok függvényeként szokás megadni: Nu = f(Re, Gr, Pr)

Általános alakja: $Nu = a Re^b Gr^c Pr^d (Pr_f / Pr_w)^e$,

ahol az a,b,c, d, és e állandók értéke a hőátadás sajátosságától függ (mérésekből, kézikönyvben adott). Az f és w index a Pr szám meghatározási hőmérsékletét (f - áramló közeg, w - szilárd fal) jelöli.

Kifejezett kényszeráramlás (kényszer konvekció) esetén: Nu = f(Re, Pr)Kifejezett szabadáramlás (szabad konvekció) esetén: Nu = f(Gr, Pr)

A hőátadási tényező számításának menete: hasonló mérésekből (kézikönyv alapján) *a,b,c, d*, és *e* paraméterek meghatározása, *Re, Gr, Pr* és az előbbiekből a *Nu* kiszámítása a fenti (2.) képlet alapján. Végül a *Nu* számból:

$$lpha = \lambda N u/l$$
 és végül $\dot{q} = lpha (t_w - t_f)$, vagy $\dot{Q} = lpha A (t_w - t_f)$. 86

- 1. Brayton-körfolyamat
- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés: Hővezetés Hőátadás – Hőátbocsátás
 - Hősugárzás

Hőátadás és hővezetés (hőátbocsátás) – síkfal állandósult hőátbocsátása

$$\dot{q} = \alpha_1 (t_{f1} - t_{w1}) \\ \dot{q} = \frac{\lambda}{\delta} (t_{w1} - t_{w2}) \\ + \dot{q} = \alpha_2 (t_{w2} - t_{f2}) \\ = \frac{1}{\frac{1}{\alpha_1} + \frac{\delta}{\lambda} + \frac{1}{\alpha_2}} (t_{f1} - t_{f2}) = k(t_{f1} - t_{f2})$$

k: a hőátbocsátási tényező, a hőellenállás reciproka. Többrétegű síkfalra:

$$\dot{q} = \frac{1}{\frac{1}{\alpha_1} + \sum_{i=1}^n \frac{\delta_i}{\lambda_i} + \frac{1}{\alpha_2}} \left(t_{f1} - t_{f2} \right)$$

Hőátadás és hővezetés (hőátbocsátás) – hengeres fal állandósult hőátbocsátása

Hőátadás és hővezetés (hőátbocsátás) – többrétegű hengeres fal állandósult hőátbocsátása

$$\dot{Q} = \frac{2\pi l \left(t_{f1} - t_{f2} \right)}{\frac{1}{\alpha_1 r_1} + \sum_{i=1}^n \frac{1}{\lambda_i} ln \frac{r_{i+1}}{r_i} + \frac{1}{\alpha_2 r_{n+1}}} = t_{i=1} \frac{t_{i+1}}{\alpha_1 r_1} + \frac{1}{\alpha_1 r_1} + \frac{1}{\alpha_2 r_{n+1}} = t_{i+1} \frac{\pi l \left(t_{f1} - t_{f2} \right)}{\frac{1}{\alpha_1 r_1} + \sum_{i=1}^n \frac{1}{2\lambda_i} ln \frac{d_{i+1}}{d_i} + \frac{1}{\alpha_2 d_{n+1}}},$$

$$d = \frac{1}{\alpha_1 r_1} + \sum_{i=1}^n \frac{1}{2\lambda_i} ln \frac{d_{i+1}}{d_i} + \frac{1}{\alpha_2 d_{n+1}} = t_{i+1} \frac{r_2}{\alpha_2 r_{n+1}} = t_{i+1} \frac{r_2$$

Hőátadás és hővezetés (hőátbocsátás) – bordázott fal állandósult hőátbocsátása

- 1. Brayton-körfolyamat
- 2. Nevezetes körfolyamatok összehasonlítása
- 3. Gőzök termodinamikája
- 4. Nedves levegő termodinamikája
- 5. Hőközlés: Hővezetés Hőátadás

- Hőátbocsátás

Hősugárzás

Ha 0-tól- ∞-ig terjedő valamennyi hullámhosszú, minden irányban időegység alatt kisugárzó energiamennyiséget a sugárzó test felületére vonatkoztatjuk, akkor a test sugárzóképességét, vagy emisszió-képességét kapjuk meg:

$$E = \frac{\dot{Q}}{A} \left[W / m^2 \right]$$

A beeső sugárzás összes energiája: \dot{Q} A beeső sugárzás elnyelt energiája: \dot{Q}_A A beeső sug. visszavert energiája: \dot{Q}_R A beeső sug. átengedett energiája: \dot{Q}_D A: abszorbeált, R: reflektál, D: diffundált

Energiaegyensúly: $\dot{Q} = \dot{Q}_A + \dot{Q}_R + \dot{Q}_D$

$$\dot{Q} = \dot{Q}_A + \dot{Q}_R + \dot{Q}_D \rightarrow 1 = \frac{\dot{Q}_A}{\dot{Q}} + \frac{\dot{Q}_R}{\dot{Q}} + \frac{\dot{Q}_D}{\dot{Q}} \rightarrow 1 = a + R + D$$

a: elnyelési tényező, R: visszaverési tényező és D átengedési tényező

Tökéletesen áteresztő testek esetén: D=1, R=a=0

Tökéletesen visszaverő (tükröző) testek esetén: R=1, D=a=0 (ha a teljes visszaverődés szétszórt, akkor a testet tökéletesen (abszolút) fehér testnek nevezzük)

Abszolút elnyelő v. abszolút fekete testeknél: a=1, D=R=0

<u>A testek nagy többségénél (és így a jelen esetben és a továbbiakban):</u> D=0, ezért: a + R = 1

A különböző testek által kibocsátott és elnyelt energia hányadosa általános esetben három alaptényező függvénye: függ a <u>test hőmérsékletétől</u>, az elnyelendő és kisugárzott elektromágneses hullámok tulajdonságaitól, amelyeket elsősorban a <u>v frekvencia vagy a λ hullámhossz</u> jellemez, és végül függ az <u>adott anyag egyedi sajátosságaitól</u>.

Sugárzásos hőcsere

Sugárzásos hőcsere: Ha az adott test sugárzásos energiacserében van a környezetében levő testekkel

Sugárzásos energiacsere

A sima és csiszolt felületek visszaverési tényezője színtől függetlenül többszörösen nagyobb, mint az érdes felületeké.

Effektív (tényleges) besugárzás (m²enként) (sugárzóképesség)(D=0):

$$\begin{split} E_{eff} &= E_{saját} + RE_{beeső} = \\ &= E_{saját} + (1 - a)E_{beeső} \end{split}$$

Abszolút fekete test esetén:

$$E_{eff} = E_{saját} = E_0$$
, mivel $a_0 = 1$. 96

Effektív sugárzóképesség

$$E_{eff} = E_{saját} + (1 - a)E_{beeső}$$

Az effektív sugárzóképesség nem csupán csak az adott test hőmérsékletének és fizikai jellemzőinak a függvénye, hanem függ a környező testek fizikai jellemzőitől, hőmérsékletétől, a sugárzási spektrumaitól, méreteitől, és viszonylagos helyzetétől.

Az adott test eredő sugárzásán az általa elnyelt sugárzás és a kibocsátott saját sugárzás különbségét értjük.

 $\boldsymbol{\Gamma}$

$$\dot{q}_{eredő} = E_{saját} - E_{eln \ yelt} = E_{saját} - aE_{beeső} \qquad E_{beeső} = \frac{E_{saját} - q_{eredő}}{a}$$

$$E_{eff} = E_{saját} + (1-a)\frac{E_{saját} - \dot{q}_{eredő}}{a} = \dot{q}_{eredő}\left(1 - \frac{1}{a}\right) + \frac{E_{saját}}{a} = \frac{1}{a}$$

A hősugárzás alaptörvényei - 1. Planck-féle törvény

Sugárzás intenzitás a $\lambda = 0 - \infty$ intervallumban: $I_{\lambda} = \frac{dE_{\lambda}}{d\lambda} \left[W / m^3 \right]$

Planck elméleti összefüggése az abszolút fekete test sugárzási intenzitására (1901):

$$I_{o\lambda} = \frac{1}{\lambda^5} \frac{2hc^2}{e^{\frac{hc}{\lambda Tk}} - 1} \begin{bmatrix} W / m^3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} T[K] \\ \lambda[m] \\ e = 2,7183 \end{bmatrix}$$

amelyben az elektromágneses sugárzás (fény) terjedési sebessége:

c = 2,998E + 8[m/s]

h = 6,625E - 34[Js] Planck állandó k = 1,38E - 23[J/K] Boltzmann állandó

A hősugárzás alaptörvényei - 2. Wien-féle eltolódási törvény

A Planck törvény szerint $\lambda = 0$ és a $\lambda \rightarrow \infty$ esetén $I_{o\lambda} = 0$ minden Thőmérsékletre. T =áll. mellett az $I_{o\lambda} = \frac{1}{\lambda^5} \frac{2hc^2}{e^{\frac{hc}{\lambda Tk}} - 1}$

függvénynek maximuma van (recipokát deriválva, 0-val egyenlővé téve adódik):

$$\lambda_{maxo} = \frac{2,8978E - 3}{T}$$
$$I_{maxo} = 1,309E - 7T^{5}$$

A hőmérséklet növekedésével a maximális intenzitáshoz tartozó hullámhossz csökken. Ez az un. *Wien*-féle eltolódási törvény (1893). 99

A hősugárzás alaptörvényei - 3. Stephan-Boltzmann-féle törvény

Az abszolút fekete test egységnyi felülete által időegység alatt a ($\lambda \div \lambda + d\lambda$) hullámhossz tartományban kisugárzott energia:

$$dE_{0} = I_{0\lambda} d\lambda \left[W/m^{2} \right]$$

$$E_{0} = \int_{0}^{\infty} I_{0\lambda} d\lambda = \int_{0}^{\infty} \frac{2hc^{2}\lambda^{-5}}{e^{\frac{hc}{\lambda Tk}} - 1} d\lambda = ... = \sigma_{0}T^{4}$$

$$\sigma_{0} = 5,67E - 8\left[W/m^{2}/K^{4} \right]$$

Tehát az abszolút fekete test sugárzóképessége egyenesen arányos abszolút hőmérsékletének negyedik hatványával. Ezt a törvényszerűséget kísérleti úton 1879-ben Stefan cseh tudós tárta fel, majd 1884-ben Boltzmann osztrák fizikus elméletileg is igazolta, ezért *Stefan-Boltzmann*féle törvénynek nevezik, mely értelemszerűen a Planck- féle törvény integrálja (a görbék alatti terület).

A hősugárzás alaptörvényei - 3. Stephan-Boltzmann-féle törvény

A műszaki irodalomban a Stefan-Boltzmann-féle törvény alakja általában:

$$E_0 = c_0 \left(\frac{T}{100}\right)^2$$

Amelyben a c_0 az abszolút fekete test sugárzási tényezője: c_0 : 5,67 [W/m²/K⁴]. Általában, szürke testre:

$$I_{\lambda}/I_{0\lambda} = \varepsilon = \acute{all} = feketes\acute{egi} fok < 1$$

$$E = \int_{0}^{\infty} I_{\lambda} d\lambda = \varepsilon \int_{0}^{\infty} I_{0\lambda} d\lambda = \varepsilon c_{0} \left(\frac{T}{100}\right)^{4} = c \left(\frac{T}{100}\right)^{4} = \varepsilon E_{0}$$

$$(W/(m^{2} K^{4})) tényező a szürke test sugárzási tényezője. 101$$

A hősugárzás alaptörvényei - 3. Stephan-Boltzmann-féle törvény

 $I_{\lambda}/I_{0\lambda} = \varepsilon = \acute{all} = feketes\acute{egi} fok < 1$

Jellemző feketeségi fok értékek:

A felületi anyag	Feketeségi fok (300 K hőmérsékleten) - ε -
alufólia	0.04
aszfalt	0.93
cement	0.54
folyékony higany	0.1
homok	0.76
jég (sima)	0.966
műanyagok	0.90 - 0.97
öntött vas (megmunkált)	0.60 - 0.70
papír (fehér)	0.68
rozsdamentes acél	0.59
víz	0.95

forrás: https://www.engineeringtoolbox.com/emissivity-coefficients-d_447.html, 2018.04.30 **102** forrás: https://www.thermoworks.com/emissivity_table, 2018.04.30

A hősugárzás alaptörvényei - 4. Kirchhoff törvény

Az emisszióképesség és az elnyelési tényező hányadosa azonos hőmérsékletnél minden testre nézve ugyanakkora és egyenlő az abszolút fekete test *E*₀ emisszióképességével:

$$\frac{E_1}{a_1} = \frac{E_2}{a_2} = \dots = \frac{E_n}{a_n} = E_0 = f(T)$$

Kirchhoff törvényéből következik, hogy a szürke test feketeségi foka (sugárzóképessége) ugyanazon hőmérsékleten számértékileg megegyezik az elnyelési tényezővel:

$$\mathcal{E} = \frac{I_{\lambda}}{I_{0\lambda}} = \frac{E}{E_0} = \frac{c}{c_0} = a$$
 amelyből: $c = ac_0 = \mathcal{E}c_0$

103

A hősugárzás alaptörvényei - 5. Lambert törvénye

A sugárzási szögek értelmezése Lambert törvénye szerint valamely felület dA_l felületeleméből a dA_2 felületelem irányába kisugárzott energia (d^2Q_{φ}) (csak fekete testekre):

$$d^2 Q_{\varphi} = dQ_n d\omega \cos\varphi$$

Szürke testekre a φ szögtől függő ε_{φ} emissziós (sugárzási) tényezővel korrigáljuk az eredményeket:

$$d^2 Q_{\varphi} = \varepsilon_{\varphi} dQ_n d\omega \cos \varphi$$

A hősugárzás alaptörvényei - 5. Lambert törvénye

A *dA* felület-elem által kisug. összenergia a félgömbfelületen: $dQ = \int dQ_n \cos \varphi d\omega$ <u>lsinødy</u> $d\omega$ elemi térszög: $d\omega = 1 \sin \varphi d\psi 1 d\varphi$ $dQ = dQ_n \int_{0}^{2\pi} d\psi \int_{0}^{\pi/2} \cos\varphi \sin\varphi d\varphi =$ $= \pi dQ_n = dQ$ $dQ_n = \frac{dQ}{\pi}$ <u>1sinø</u> <u>1dφ</u> Figyelembe véve, hogy: $dQ = EdA, \quad dQ_n = E_n dA$ dω $E_n = \frac{E}{-}$ dy R=1 E sugárzóképesség a Stefan-Boltzmann féle törvényből nyerhető. 105

A hősugárzás alaptörvényei - 6. Távolsági törvény

A hősugárzás intenzitása a sugárzó testtől mért távolság négyzetével fordítottan arányos

Pontszerű energiaforrás esetén a besugárzóképesség *Q* kisugárzott energiamennyiségnél:

$$e = \frac{Q}{4r^2\pi} \left[W/m^2 \right]$$

dA felületelemre beeső energiamennyiség: $dQ = e \cos \varphi dA = \frac{Q}{4r^2 \pi} \cos \varphi dA$

Ha az energiaforrás nem pontszerű, akkor az r távolság kitevője 0 és 2 közé esik. 106

Hőcsere sugárzás útján - 1. Sugárzásos hőcsere párhuzamos síkfelületű testek között

Hőcsere sugárzás útján - 1. Sugárzásos hőcsere párhuzamos síkfelületű testek között

Hőcsere sugárzás útján - 1. Sugárzásos hőcsere párhuzamos síkfelületű testek között

Hőcsere sugárzás útján - 2. Sugárzásos hőcsere sugárzáscsökkentő ernyő alkalmazása esetén

Hőcsere sugárzás útján - 2. Sugárzásos hőcsere sugárzáscsökkentő ernyő alkalmazása esetén

Hőcsere sugárzás útján - 2. Sugárzásos hőcsere sugárzáscsökkentő ernyő alkalmazása esetén

Igazolható, hogy két ernyőfelület harmadára, három pedig negyedére stb. csökkenti az átadott hőmennyiséget. 112

Hőcsere sugárzás útján - 3. Hőcsere, ha az egyik felület körülveszi a másikat (sugárzási kölcsönhatás zárt térben)

Egymást körbefogó felületek sugárzása

A párhuzamos feltételek közötti sugárzásos hőcsere esetétől eltérően most a belső felületre a külső felület effektív sugárzásának csak egy $\overline{\varphi}_{21}$ része jut, a többi $(1 - \overline{\varphi}_{21})$ rész a belső test érintése nélkül a külső test felületére esik be.

$$\dot{Q}_{12} = \dot{Q}_{eff\,1} - \overline{\varphi}_{21} \dot{Q}_{eff\,2}$$

amelyben $\overline{\varphi}_{21}$ a 2 felületről az 1 felületre irányuló sugárzás közepes szögtényezője.

Hőcsere sugárzás útján - 3. Hőcsere, ha az egyik felület körülveszi a másikat (sugárzási kölcsönhatás zárt térben)

Egymást körbefogó felületek sugárzása

Hőcsere sugárzás útján - 3. Hőcsere, ha az egyik felület körülveszi a másikat (sugárzási kölcsönhatás zárt térben)

Egymást körbefogó felületek sugárzása

A 106. oldal alapján felírható:

$$\dot{Q}_{eff1} = \dot{Q}_{12} \left(1 - \frac{1}{a_1} \right) + \frac{\dot{Q}_1}{a_1}, \ \dot{Q}_{eff2} = \dot{Q}_{21} \left(1 - \frac{1}{a_2} \right) + \frac{\dot{Q}_2}{a_2}$$

$$\dot{Q}_{21} = -\dot{Q}_{12}, \quad \dot{Q}_{12} = \dot{Q}_{eff1} - \overline{\varphi}_{21} \dot{Q}_{eff2}$$

$$\dot{Q}_{12} = \dot{Q}_{12} \left(1 - \frac{1}{a_1} \right) + \frac{\dot{Q}_1}{a_1} + \overline{\varphi}_{21} \dot{Q}_{12} \left(1 - \frac{1}{a_2} \right) - \overline{\varphi}_{21} \frac{\dot{Q}_2}{a_2}$$

$$\dot{Q}_{12} = \frac{\dot{Q}_1}{a_1} - \frac{\dot{Q}_2}{a_2} \overline{\varphi}_{21}$$

$$\dot{Q}_{12} = \frac{\dot{Q}_1}{a_1} - \frac{\dot{Q}_2}{a_2} \overline{\varphi}_{21}$$
115

Hőcsere sugárzás útján - 3. Hőcsere, ha az egyik felület körülveszi a másikat (sugárzási kölcsönhatás zárt térben)

Hőcsere sugárzás útján - 3. Hőcsere, ha az egyik felület körülveszi a másikat (sugárzási kölcsönhatás zárt térben)

Egymást körbefogó felületek sugárzása

$$\dot{Q}_{12} = c_0 \frac{\frac{\varepsilon_1}{a_1} \left(\frac{T_1}{100}\right)^4 A_1 - \frac{\varepsilon_2}{a_2} \left(\frac{T_2}{100}\right)^4 A_2 \overline{\varphi}_{21}}{\frac{1}{a_1} + \left(\frac{1}{a_2} - 1\right) \overline{\varphi}_{21}}$$

Termikus egyensúly esetén $T_1 = T_2$ és $\dot{Q}_{12} = 0$

$$\frac{\varepsilon_1}{a_1}A_1 - \frac{\varepsilon_2}{a_2}A_2\overline{\varphi}_{21} = 0 \rightarrow \overline{\varphi}_{21} = \frac{\varepsilon_1}{a_1}\frac{a_2}{\varepsilon_2}\frac{A_1}{A_2}$$

Feltételezve, hogy $\varepsilon = a$: $\overline{\varphi}_{21} = \frac{A_1}{A_2}$

Hőcsere sugárzás útján - 3. Hőcsere, ha az egyik felület körülveszi a másikat (sugárzási kölcsönhatás zárt térben)

Egymást körbefogó felületek sugárzása

^a Határoló felületek értelmezése Ezekben az esetekben is alkalmazható a fenti képlet

Hőcsere sugárzás útján - 4. Hőcsere tetszőlegesen elhelyezkedő felületek között

A dA_2 felületelem tetszőleges elhelyezkedése esetén a dA_1 felületelem által a dA_2 felületelemre kisugárzott energiából elnyelődik (a Lambert cos. törvénye és a távolsági törvény alkalmazásával) :

$$d\dot{Q}_{1\rightarrow2} = E_{n1}\varepsilon_{2}\cos\varphi_{1}\frac{dA_{1}(\cos\varphi_{2}dA_{2})}{r^{2}}, \text{ mivel } E_{n1} = \frac{E_{1}}{\pi}$$

és $E_{1} = c_{0}\varepsilon_{1}\left(\frac{T_{1}}{100}\right)^{4} \rightarrow d\dot{Q}_{1\rightarrow2} = c_{0}\frac{\varepsilon_{1}\varepsilon_{2}}{\pi}\left(\frac{T_{1}}{100}\right)^{4}\cos\varphi_{1}\cos\varphi_{2}\frac{dA_{1}dA_{2}}{r^{2}},$
hasonlóan: $d\dot{Q}_{2\rightarrow1} = c_{0}\frac{\varepsilon_{2}\varepsilon_{1}}{\pi}\left(\frac{T_{2}}{100}\right)^{4}\cos\varphi_{2}\cos\varphi_{1}\frac{dA_{2}dA_{1}}{r^{2}}$

Feltételezve, hogy a visszavert sugárzás kölcsönösen nem éri el a másik testet, ami általában teljesül, a két felület között kialakuló eredő elemi hőáram az előző két mennyiség különbsége lesz:

119

Hőcsere sugárzás útján - 4. Hőcsere tetszőlegesen elhelyezkedő felületek között

$$d\dot{Q}_{1\rightarrow2} - d\dot{Q}_{2\rightarrow1} = d\dot{Q}_{12} = c_0 \frac{\varepsilon_1 \varepsilon_2}{\pi} \cos \varphi_1 \cos \varphi_2 \frac{dA_1 dA_2}{r^2} \left[\left(\frac{T_1}{100} \right)^4 - \left(\frac{T_2}{100} \right)^4 \right]$$
Integrálás után a hőáram A_1 -ről A_2 -re:

$$\dot{Q}_{12} = A_1 c_0 \varepsilon_1 \varepsilon_2 \left[\frac{1}{\pi A_1} \iint_{A1A2} \cos \varphi_1 \cos \varphi_2 \frac{dA_1 dA_2}{r^2} \right] \left[\left(\frac{T_1}{100} \right)^4 - \left(\frac{T_2}{100} \right)^4 \right]$$

$$\varphi_{12} = \text{besugárzási tényező, kiszámolható, vagy táblázatból vehető.}$$

$$\dot{Q}_{12} = A_1 c_0 \varepsilon_1 \varepsilon_2 \varphi_{12} \left[\left(\frac{T_1}{100} \right)^4 - \left(\frac{T_2}{100} \right)^4 \right]$$

$$c_1 = \varepsilon_1 c_0 \quad c_2 = \varepsilon_2 c_0 \quad 120$$

n,

Hőcsere sugárzás útján - 4. Hőcsere tetszőlegesen elhelyezkedő felületek között (egyszerűbben)

A sugárzás útján átáramló energiamennyiség:

$$\dot{q}_{12} = c_{12}\varphi_{12}A\left[\left(\frac{T_1}{100}\right)^4 - \left(\frac{T_2}{100}\right)^4\right]$$

ahol A [m²] - a számításnál alapul választott sugárzó felület (A_1 vagy A_2), c_{12} pedig a redukált sugárzási tényező:

$$c_{12} = c_1 c_2 / c_0$$

 φ_{12} az un. besugárzási tényező tisztán geometriai paraméter, amely a felületek alakjától, méreteiktől, kölcsönös helyzetüktől és a köztük levő távolságtól függ. Értéke általánosságban (pl. táblázatokból veendő):

$$\varphi_{12} = \frac{1}{A} \int_{A1A2} \int \frac{\cos \varphi_1 \cos \varphi_2}{\pi r^2} dA_2 dA_1$$
 121

Hőcsere sugárzás útján – 5. Hőcsere sugárzással gáz és szilárd felület között

$$\dot{Q}_s = c_0 \varepsilon_{ef} \left[\varepsilon_g \left(\frac{T_g}{100} \right)^4 - a_g \left(\frac{T_w}{100} \right)^4 \right] A_w$$

ahol $A_w[m^2]$ a besugárzott felület, $\varepsilon_{ef} = (\varepsilon_w + 1)/2$ - a felület redukált feketeségi foka elnyelő környezet esetén, $\varepsilon_w - a$ felület feketeségi foka elnyelő környezet esetén, a T_g és T_w közepes gáz- és falfelület hőmérséklet ε_g és a_g - a gáz integrált feketeségi foka és elnyelési tényezője

$$\varepsilon_g = f(T_g, p, l)$$

ahol T_g a gázhőmérséklet, p a parciális nyomás, míg l a sugárzó (besugárzott) felület alakjától függő rétegvastagság.

5. Hőközlés

Termikus szimulációk véges elemes és véges térfogat módszerek segítségével

Az összetett és gyorsan változó rendszerek (geometriák), valamint a pontosság növelése érdekében numerikus módszerekkel számítják a hőközlést, amelyben egyaránt figyelembe lehet venni a hővezetést, a hőátadást és a hősugárzást.

Termikus szimulációk véges elemes és véges térfogat módszerek segítségével

Vezérlőegység ház csatlakozókkal és felfogató fülekkel

Termikus szimulációk véges elemes és véges térfogat módszerek segítségével

Nyomtatott áramkör és a csatlakozók modellje

5. Hőközlés

Termikus szimulációk véges elemes és véges térfogat módszerek segítségével

Termokamerás felvétel a hőmérséklet eloszlásról Szimulációs eredmény a hőmérséklet eloszlásról

Termikus szimulációk véges elemes és véges térfogat módszerek segítségével

Kerékagy modellje a felnikkel és a gumikkal

Hőmérséklet eloszlás a kerékagyban és a környezetében

Termikus szimulációk véges elemes és véges térfogat módszerek segítségével

Hőmérséklet eloszlás a csapágyakban

Hőmérséklet eloszlás a kerékagyban és a környezetében

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

Dr. Veress Árpád

email: averess@vrht.bme.hu

BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI ÉS JÁRMŰMÉRNÖKI KAR 32708-2/2017/INTFIN SZÁMÚ EMMI ÁLTAL TÁMOGATOTT TANANYAG